

disse Kravs Opfyldelse kan der være og er der i Almindelighed et langt Stykke Vej til Opnaaelsen af den Hjemmets Hygge, som netop den hjemløse savner.

Og hvem er da den hjemløse, der søger Optagelse paa de forskellige Herberger og Arbejdshjem?

Som det fremgaar af det i forrige Afsnit anførte, oprettedes de første Herberger for de vandrende arbejdssøgende Haandværkssvende, for at de i disse Herberger kunde finde et Tilholdssted og gaa udenom Værtshusene, hvor de var udsatte for den uheldige Indflydelse fra de mange professionelle Vagabonder, der — ofte under Paaskud af at søge Arbejde — vandrer fra By til By, skaffende sig de nødvendige Midler ved Tiggeri ved Dørene.

Imidlertid er det paa Grund af den stigende Arbejdsløshed efterhaanden ikke blot de faglærte Svende, der rejser for at skaffe sig Arbejde, men ogsaa de ufaglærte Arbejdere, der maa ty hertil. I Tiden 1. Maj 1925—31. Marts 1930 optoges saaledes paa det kommunale Herberg i Aarhus 5880 faglærte Gæster, men 9643 ikke-faglærte.

Udviklingen har endvidere ført med sig, at der har dannet sig en Skare af kronisk arbejdsløse, som uden Støtte fra Arbejdsløshedskasser — hvad enten de har opbrugt Understøttelsen, eller de overhovedet hverken er Medlemmer af Fagorganisationer eller Arbejdsløshedskasser — mere eller mindre har opgivet Vandringerne efter Arbejde og maa søge de billigste Tilholdssteder for at opretholde Livet.

Blandt de optagne udgøres en stor Del af de unge; det har vist sig Gang paa Gang, at de unge Haandværkere, saa snart de har udlært og faaet deres Svendebrev, afskediges fra deres Arbejdspladser, for at disse kan besættes med unge Lærlinge, der er en langt billigere Arbejdskraft.

Mod København gaar dernæst en Strøm af unge Landboere, arbejdsløse paa Grund af Landbrugets stigende Industrialisering, fyldte med falske Forhaabninger om de store Muligheder, Hovedstaden byder dem, hvilket yderligere bidrager til at forøge Byens i Forvejen tilstrækkelig store Skare af hjemløse.

Forholdene paa flere af de bestaaende Herberger og Arbejdshjem er — maa det indrømmes — mindre hyggelige. Pladsen i Soverummene er stærkt udnyttet, kun sjældent findes Skab eller Opbevaringssted for personlige Ejendele. Værst er det dog, at den hjemløse, der maaske ikke har været af Tøjet i mange Dage og maaske er befængt med Utøj, i mange af Institutionerne faar Adgang til Sovestuerne uden at være underkastet nogen Form for Renselsesproces. Ifølge det oplyste findes der kun Badeindretning paa 31 af de bestaaende Hjem. Desinfektionsovn for Gæsternes Tøj findes kun for ganske enkelte Institutioners Vedkommende, saaledes ved Aarhus kommunale Herberg og Frelsens Hær's Herberg i Saxogade. Enkelte andre Institutioner har oplyst, at Gæsternes Tøj eventuelt desinficeres ved et i Nærheden beliggende Sygehus, eller at Gæsterne eventuelt anbringes i et særskilt Værelse, men for langt det overvejende Antal Institutioners Vedkommende oplyses der ikke at blive truffet nogen særlige Foranstaltninger med Hensyn til utøjbefængte Personer.

Betalingen for Logi paa Herbergerne varierer noget, fra 50 Øre til 1 Kr. pr. Nat, jfr. iøvrigt Oversigten.

Forsaavidt angaar Spørgsmaalet om, hvilken Art af Arbejde der udføres paa Arbejdshjemmene som Vederlag for Opholdet, og om den Betaling, der af Hjemmet ydes for Arbejdet, maa Bedømmelsen heraf ske paa Baggrund af de arbejdsydendes ofte kun ringe Arbejdsevne; Arbejdet maa vælges saaledes, at der kun kræves ringe Færdighed til dets Udførelse, idet Arbejdskraften hyppigt skifter; ofte beskæftiges de optagne derfor ved Brændehugning. Af Betydning ved Valget af det Arbejde, de hjemløse beskæftiges med, er dernæst, at der ikke skabes Konkurrence med de private Erhverv og derigennem Mulighed for Arbejdsløshed indenfor disse.